

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 22. junija 1920.

Cene inseratov: enostopna petstvarsta ali nje prostor

1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad

10 objav popust.

Slovenski javnosti.

Njegovo kr. Visočanstvo Prestolonaslednik in Regent Aleksander pride dne 26. t. m. v Ljubljano.

Na osvobodena slovenska tla stopa po stoletjih robstva vladar, ki ga je klical narod sam.

Vem, da mi ni potrebno z besedami izražati globokih čustev in drhtenja naših src, ki bodo v zanosu utripala tiste dni, ko bo Njegovo kr. Visočanstvo Prestolonaslednik, našega naroda sin, prebival sredi med nami.

Slovenija bo storila vse, da najslovesnejše in najpristrčnejše pozdravi svojega junaka in najvišjega sina.

Dr. Brejc l. r.

Nemška Avstrija v številkah.

Gospodarstvo je tedaj dobro, če se več prisluži in pridobi, kakor pa se porabi. Tako je pri delavcu, na kmetiji in tudi v državnem gospodarstvu.

Začetkom junija letos je izšel na Dunaju „Finanzgesetz“ za državno gospodarstvo od 1. julija 1919 do 30. junija 1920. Iz tega razvidimo sledeče: Dohodkov — ima Nemška Avstrija 6.294.629.414 K, izdatkov pa 16.873.411.897 K. V enem letu je torej avstrijska republika zahvaljala 10.578.782.483 K (to je več ko deset in pol milijarde kron). Izdatki so torej trikrat večji ko pa dohodki. Po domače bi se reklo, da Avstrija živi na puf.

Zanimivi so nekateri izdatki, tako za enoletne obresti državnih dolgov 209.695.670 K (lep dolg, če morajo samo za činže plačevati na leto več ko dvesto milijonov kron!)

Tobaka morajo nakupiti letno za 718.043.700 K (Jugoslavija ima največ tobaka in ga prodaja!)

Za „Heerwesen“ (vojaščino) izdajo letno 1.179.297.056 K (čez eno milijardo kron za rdečo gardo!)

Pri živežu in drugih potrebščinah plačajo na leto „gor“ 3.966.333.000 K (skoraj štiri milijarde). To imenujejo Erleichterung der Lebensführung.

Na podporah ubožnim, posebno onim, ki nimajo dela, izplačajo na leto 525.253.200 K (čez pol milijarde).

Za „Landwirtschaft“ (poljedelstvo) izdajo pa samo 324.3113 K letno (s tem plača poljedelskega ministra, uradnike in vse zavode).

Zanimiv je še izdatek ravno 5 milijonov za priprave za oddajo premoženja (Vorarbeiten für die Vermögensabgabe!).

Da poravna vse te ogromne izdatke, sme finančni minister najeti posojilo, prodati državno blago in drukati bankovce.

Na štibrah poznajo v Nemški Avstriji 4 sorte „direkte Steuern“, 9 sort „Personalsteuern“, 11 sort „Verbrauchssteuern“, zraven tega pa seveda še cole, pristojbine (Verkehrssteuern, štemple, takse) in monopole.

To številk, katerih noben nemški agitator ne more ovreči, ker so zapisane v avstrijskem „finanzgesetze“, ki ga ima uredništvo „Korošca“ vsakemu v vpogled.

Pismo iz Avstrije.

Ker slišimo tukajšnji Slovenci, da je v coni A še vedno nekaj takih ljudi, ki bi radi prišli pod Nemško Avstrijo, vas prosimo, da ukrenete vse potrebno, da se jih nemudoma pošlje k nam. Dolgo ne bodo ostali tukaj. Pribežali bodo nazaj, da se bo kar kadilo za njimi, in postali bodo najboljši agitatorji za Jugoslavijo, pa če so še tako zakrknjeni Nemci ali nemčurji. Vprašali boste, zakaj smo mi v Avstriji, če je tako slabo! Zato, ker imamo tukaj vse premoženje. Vsi nemški listi, razen celovških propagandnih, pišejo, da je Avstrija izgubljena, da za njo ni več rešitve. Dokaz temu je dejstvo, da je antanta proglasila čez Nemško Avstrijo kurtelo, to se pravi, da jo bo prej ali slej zasedla. Mi Slovenci se tega ne bojimo. Nemci pa tarnajo in pravijo, da bi bilo dobro, če bi bil tudi pri

nas plebiscit. Potem bi gotovo vsi glasovali za Jugoslavijo, da bi se mogli vsaj vsak dan po težkem delu pošteno najesti in da bi bili svobodni državljani. Kmetje se pri nas puntajo na vseh koncih in krajih. O oddaji premoženja, ki se bo v kratkem izvršila, nočejo ničesar slišati. Pravijo, da si ne dajo odvzeti tega, kar so si pošteno zaslužili. Naj dajo oni, ki so si zaslužili brez dela milijone (šumi). Ti milijonarji so pa zopet na vladi in nočejo o tem nič slišati. Kmetje so vsled tega na več krajih vdrli v mesta in pretepli vladne organe ter jih napodili. Sploh je pa danes v Avstriji tako, da hočejo vsi vladati, poslušati pa nobeden. V Gradcu so pretepli meščani kmete, ki so od daleč pripeljali na prodaj črešnje, a jih niso mogli dajati tako poceni, kakor so ljudje zahtevali. Ko so kmete do dobrega pretepli — bilo jih je več ranjenih in mrtvih — in jim pobrali črešnje, so se vrgli na trgovine in jih tudi oropali. Lakota je pač lakota, in če človek nima, tudi ni preveč izbiren pri sredstvih. Taki slučajji so pri nas na dnevnem redu.

Naša vlada je sedaj poslala v Jugoslavijo svoje najboljše barantače, da bi zbarantali kaj za nas. Kakor pa slišimo, jugoslovanska vlada ne bo dala veliko, ker še prvih 3.000 vagonov živeža, ki ga je poslala vaša vlada, ni plačanih. S čem naj ga plačamo? Našega denarja nihče noče, drugega pa pri nas v Avstriji nimamo. Res je, da bo sedaj žetev in tudi sadja bo precej, pa te žetve se že sami bojimo. Po nekaterih krajih je pobila toča. A tudi najboljša žetev nam more pomagati tudi samo za dva mesca, potem bomo zopet gledali.

Za vse regimente uradnikov, učiteljev, in oficirjev, ki jih imamo pri nas v Avstriji, bi komaj zadostovala cela žetev v Jugoslaviji. Povejte to svojim rojakom na Koroškem, ki so tako srečni, da še smejo voliti med dobrim in slabim. Če še mika pri vsem tem koga priti v Avstrijo, naj si pride prej to deželo ogledati. Kupec vola tudi ne kupi prej, dokler ga ne pogleda in ne pošlata, če je kaj rejen. Uverjen sem, da bo pognal potem vsakega, ki bo še prišel k njemu agitirat za Nemško Avstrijo. Pri nas smo trije Korošci iz cone A. K glasovanju pridemo vsi, saj bo gotovo dan glasovanja razglašen tudi pri nas. Pozdravlja vse rojake Vaš J. D.

S tabora v Grebinju.

V soboto zvečer je naznanjalo streljanje na gradu, da se bo vršilo v nedeljo nekaj posebnega. In res, minula nedelja je bila za nas Grebinjčane nad vse vesel dan. Krasno jutro nas je pozdravilo. Vedeli smo takoj, da je Bog z nami in da ni uslišal „milih“ prošelj naših pobožnih nemčurjev. Trg je bil lepo okrašen s slovenskimi zastavami. Nemčurji, kakor Schwarz, Stogart, Karner, Plaznik in „fleißiger Mitarbeiter“ Rožnikar, pd. Rossnegger, so hodili s povešanimi glavami.

Ob osmih so se jim razjasnili obrazi, ker ni bilo še nikogar na trgu. Pa ojoj! Veselje je bilo kratko. Okrog 9. ure so začeli prihajati vozovi, drug za drugim. In nemčurji so se od strahu skrili. Vozov pa ni hotelo biti ne konca ne kraja. Topiči in „živio“-klici so pozdravljali goste od blizu in daleč. Zbrali so se naši najboljši kmetje, z ženami in dekleti, tako da je bil to res pravi kmetijski tabor. Prišel je tudi naš g. general Maister, ki je bil viharo pozdravljen.

Ob 10. uri je bila na trgu maša, ji jo je daroval g. prošt Einspieler. Pri maši je pel domači pevski zbor pod vodstvom g. Modriča.

Taboru je predsedoval domači kmet Ipe Urban, pd. Blaže. Govorniki so se menjavali z godbo. Vsak nam je dajal poguma in nas vnemal za našo mlado državo Jugoslavijo. Na koncu se je prečitala resolucija, ki je bila soglasno sprejeta. Tisočglava množica je burno pritrjevala izvajanjem govornikov.

Uspeh tabora je bil, da se je našim ljudem podvojil pogum, ko so videli, da nas je toliko. Nemčurjem je pa srce padlo v hlače.

Popoldne je bila na šolskem dvorišču domača zabava, igra in petje.

Gospodarstvo.

Cene svinjskemu mesu

so padle v Slavoniji in Vojvodini od 34 na 16 K za kg.

Maksimalne cene za oblačilno blago

se uvedejo kmalu na podlagi trgovčevih računov in stanja valut. Ako se to res izvede, bodo cene splošno popustile.

Cene moki v Zagrebu

so padle pri najfinejši pšenični na 11 in 10 K, pri koruzni pa na 6 K.

Izvoz starega fižola

je dovoljen do konca leta v neomejeni množini.

Nov denar

od 2 do 100 par in od 1 do 4 dinarjev pride pri nas v najkrajšem času v promet.

Kaj bo z vojnimi posojili?

Finančni minister je sklenil, da se v najkrajšem času vsa vojna posojila v Jugoslaviji popišejo in žigosajo.

Cene padajo — konec gospodarske krize.

Po celem svetu padajo cene. V podrobnih trgovinah se to še dosti ne opaža, ker so trgovci založeni z blagom, ki so ga nakupili po razmeroma visokih cenah. Ko pa si bodo trgovci priskrbeli blago po nižanih cenah, mora nastati konkurenca, ki bo znižala cene. Cene sirovinam so padle v inozemstvu skoraj za polovico, posebno na Angleškem. V Berlinu se dobi danes dobra obleka za 1000 mark, ki je stala nedavno že 2000 do 3000 mark. V Ameriki je ljudstvo samo vplivalo na znižanje cen s tem, da so meščanski krogi začeli nositi delavske obleke iz modrega platna in iz vrvic spletene čevlje.

Velikovški okraj.

Guštanj. Preljubi moj „Korošec“! Hudo se godi. Tvojemu prijatelju Bavbavu. Vest ga peče, da še spati ne more. V noči na 1. junija sem imel grozne sanje: Na guštanjskem trgu se je zbral cel eskadron društva hudih jezikov. Jaz pridem ravno iz gostilne Kleinlercher, kjer sem plaval mladi krčmarici. Komendantinja eskadrona me zagleda, trompeta zatrobi in cel eskadron napravi „šturm“ name, na Bavbava. Jaz jo urežem proti Milovniku. Tam mi prileti na glavo gramofon. Tečem naprej pred kavarno Sternjak. Padem čez klop, ki je bila na gasi. Ko bežim dalje, pade name streha Sykorove hiše, jaz jo ubrem kar okoli Guštanja proti cerkvi in potem dol proti peku Koraku. Tam pa stoji angelj z ognjenim mečem. Čuden je bil pa vseeno ta angelj: podoben je bil Kaiserci. Imel sem pa le srečo, ušel sem proti tolstovrški šoli. Ker sem bil truden, se sem hotel tam spočiti. Vsedem se in zaspim. Malo časa spim, pa pridejo že ta novi guštanjski policaj, tolstovrški mrtvaški preglednik in Pausetov pes. Ta me pošnufa in potrди, da sem ta pravi Bavbav. Ta trojica me je potem ferhaftala. Ker sem bil pa aretiran na Tolstem vrhu, so me morali tudi tam zapreti. Ampak kam? Rešilni angelj pride v podobi našega Ernesta Osiandra. Da se maščuje nad Bavbavom, je predlagal, naj me zaprejo v njegov kurnik. Veš, dragi „Korošec“, Ti še ne veš, kako storijo ima ta kurnik. Veš, ta kurnik je na kolesih. Od začetka ni bil namenjen za kure, ampak za družino Osiander. Gospa je to leta 1918, sama

povedala Hansu Schelander. Rekla je, da se bodo peljali daleč, daleč stran, kadar pride Jugoslavija. Šelanderček jo je potolažil, da ne bo Jugoslavije. Ana je verjela in sedaj je ta voz, ki je podoban vozu, katerega rabijo boljše vrste cigani. — kurnik. V tem kurniku sem bil zaprt. Stražil me je pa naš ta novi boljševek. Ali veš, kdo je to? Kostvein, pd. Šrotnek iz Kotelj. Osiander mu je pridno nosil pijačo. Ker je imel šnapsa kmalu dosti, je kmalu omagal. To priliko sem porabil ter sem mu ušel. Tekel sem doli proti Guštanju. Tam je velika luknja, mislim, da jo je granata izkopala. Tam sem se izpodtaknil in padel noter. No, jaz sem se izpodtaknil in padel le na mostu in iz mosta v vodo ter se prebudil — Veš, dragi prijatelj, bil sem res moker. Ležal sem na tleh tik svoje postelje, zraven mene pa prevrnjena „— — —“. Dragi moj prijatelj, če imaš v Velikovcu kakega egiptovskega Jožefa, pošlji mi ga, da mi bo povedal, kaj pomenijo te sanje!

Sporočiti moram tudi, da imamo v Guštanju nekega črevljara. Pravijo, da se imenuje Panse. Ta ima hud jezik. Ko je bil neki pogreb, je Čitalnica pri sprevodu pela „Miserere“. Mož se je tako jezil na bindišarsko kruljenje, da ga je skoraj božjast prišla. Dobro bi bilo, da se ga postavi malo na solnce. Pravijo, da solce jezo izpeče. Ker nimam več časa, te pa pozdravim. Pa hajt und zig, dajn Bavbav.

Grebinj. V „Lausmannschafti“ je stalo, da je pri Ženskem društvu v Grebinju le par „Betschwestern“. Lažnivemu dopisniku povemo, da ima naše društvo sedaj čez 150 članic. „Betschwestern“ so vse v tem smislu, da so vse poštene in krščanske, ki privoščijo Bogu, kar je božjega, in slovenskemu narodu, kar je slovenskega. Za vas nemčurje pa tudi imamo lep izrek iz sv. pisma: „Odpustite jim, saj ne vedo, kaj delajo!“ Sovražite Boga, sovražite slovenski narod, pljuvate v svojo lastno skledo, ker zaničujete svojo slovensko mater, ki vas je rodila in dojila. Sicer ste pa prava banda skupaj: šmuglarji, bivši folksverovski roparji, konjski tatje, javni nečistniki in prešestniki, živite v divjem zakonu, pijanci in nesramni lažnivci, povrhu pa še ubijalci, to je vaša družba. Mi Slovenci častimo Boga, vi nemčurji se pa zatekate k hudici, ker on je oče laži. Lagati se znate, to vemo, lažete se tako nesramno, da nazadnje še sami sebi verjamete. Vsaka beseda v vaših celovških cunjah je laž. Pošten človek pljune, če bere le eno vaših tiskanih laži. Za glavo se mora prijeti, kdor čita vaše oslarije. Pišete, da Slovenci na Koroškem nismo „bodenständig“. Bili smo tu, ko je bil Nemec tam za Alpami še tak divjak, da svojega imena ni vedel. Pa za vaše trape je vse dobro. Lepa žlahta vas je skupaj, ki delate za Avstrijo, za to od Boga proketo državo krščenih in nekrščenih Judov, o kateri nemški listi iz Gradca in z Dunaja sami pišejo, da je bila „hin“, predno se je začela. Dober tek in „blagor ubogim na duhu, ker njih je nebeško kraljestvo“.

Pliberk. Ker sta tukaj samo dva črevljara, ki sta postala tako ošabna, da bi bilo treba skoraj na kolenih prositi, če hočeš dobiti čevlje, bomo pri-

siljeni dobiti še enega črevljarja, ki nam bo rajši postregel. Vrhutega pričakujeta oba zelo težko — Avstrije. (Za vse bolezni so zdravila, samo za neumnost jih ni! Ur.)

Vobre. Ko sem šel v nedeljo, dne 13. junija iz Grebinja, me je iz spekove gostilne v Vobrah pozdravilo glasno hajlanje. V con B bi tako gostilno zaprli, pri nas pa mirno gledamo, dasiravno bi moralo biti okrajnemu glavarstvu znano, da se tam zbirajo vsi hujškaški elementi. (Ker se naši fantje ne zavedajo svoje dolžnosti, opozarjamo na to gostilno naše vojaštvo! Ur.)

Št. Jurj — Važenberk. Dne 11. t. m. smo pokopali Engelberta in Franca Weißnekarja pd. Ferdijeve, katerima je kruta strela utrgala nit življenja. Oba sta bila ljuba in pridna dečka. Dokaz je bil lep pogreb in ginljivo slovo od součencev, ki so jima zapeli zadnjo pesem ob grobu. Naj počivata v miru! Težko prizadetim starišem pa naše sožalje.

Važenberk. Naših nemčurjev še sedaj ni pamet srečala. Tako na primer Fradlovki še sedaj ne gre v glavo, da njen mož je slovenski kruh. Sicer trdi vedno, da ni nasprotna Slovencem, dejansko se pa kaže v popolnoma drugačni luči. Tudi Modré govori vedno, da on ne taji materinega jezika, dasiravno se ga sramuje govoriti. Zidar Franci je pa navdušen Slovenec baje, njegov oče je celo pred leti zažgal frankfurterico na važenberški razvalini. Junak vseh junakov pa je šmarješki Laure, „štramtajčer“. Mlinarjev Tomi iz Borovca pa je „ohne Nationalgefühl“ Korošec, njegov oče ne zna slovensko (?), zato pa mora v Nemško Avstrijo. On bi nam že znal povedati, koliko dobi za agitacijo od Nemške Avstrije, če ne, bomo šli pa Pirkerja ali pa Fröhlicha barat.

Imamo pa še drugih junakov, ki so se vojskovali v Šentrupertskem kloštru za „Kärnten ungeteilt“. Mogoče jih ima Stikelsbergerjev Andrej napisane. Kušarjeva Roza, tista, ki je v velikovski špar-kasi za šribarco, tista je tudi „deutschgesundigt“.

Če vzamemo še Mussakovko z njeno nadebudno hčerko in možem, „folksverfratjem“, pa imamo vse zastopnike „tajčesterajha“ v naši občini, razen Šentjurčanov, ki pa pridejo drugič na vrsto.

Gorenče. Velikanski shodi Slovencev gredo zelo k srcu našemu Rošerju. Bojimo se celo, da se bo s pametjo skregal. Do tega mnenja smo prišli, ko smo ga predzadnjo nedeljo videli, kako je po potu mahal in risal po zraku. Slišali smo tudi, kako je pravil, da naj se tolažimo, ker v par mescih že pridejo Nemci nazaj. Radi bi se bili smejali, pa mož se nam je smilil. Ali še vedno misli, da bomo še znjim držali? Prej smo že bili bolj na nemško stran, ker smo radi zaslužka morali biti, sedaj nas pa cel pekel ne pregovori, da bi lezli nazaj pod nemško pest. Zato pa, g. Rošer, bodite pametni! Premislite, ali je to lepo, da vi, slovenske matere sin, tako zaničujete svoj jezik. Povejte nam, če ste že vzeli kdaj svinčnik v roko in izračunali, koliko svojega premoženja bi izgubili, če bi prišli pod Nemško Avstrijo. Vsaj procenite veste! Če ste to izračunili, pa še z Nemci držite, potem pa že vemo, da se vam je začelo eno kolesce v glavi

preveč vrteti. (To pa res ni lepo, da tako pišete! Ali mora res ves svet vedeti, da Bog g. Rošerju ni dal prave pameti? Ur.)

Galicija. Tudi v naši občini se je razširila med nemčurji nalezljiva smrdljiva bolezen, katero imenujejo naše dečle „pezdec“. (Pezdec imenujejo Korošci plavico.) Posebno hudo je obolel na tej bolezni dne 4. 6. t. l. Jurij Jožef z Robeža, katerega „arcnuje“ sedaj okr. glav. v Velikovcu. Prepričani smo, da bo možakar kmalu zdrav, saj ima okr. glav. izvrstne „arcnije“.

Tudi na Blatu imamo par slučajev te bolezni. Posebno „štolc“ je bil na to bolezen neki „smrkolin“ dne 4. 6. pri procesiji. Hvala Bogu, da se ta bolezen ni prišla tudi naših devic, ki so bile za njim. No, pa takemu „pobiču“ za en bart ne zamerimo, saj itak vsi vemo, da ni družega vreden kakor „pezdeca“.

Zato pozivljamo vse take, ki bolehaajo na „pezdecu“, da se čimpreje meldajo, da vemo potem koga „arcnovat“.

Haben die Herren „Pezdeci“ verstanden??

Škocijan v Podjuni. Prav mirno in zadovoljno živimo v Jugoslaviji, ko se nam ni treba več bati, da bi folksverovec vtikal svoj nos v naše piskre, stikal po kaščah za špehom ter zapisaval in rekviriral našo živino. Saj sipo dolgih letih zopet lahko rečemo, da je to, kar imamo, v resnici tudi naša last. Zato bomo pa v veliki večini glasovali za Jugoslavijo. In ko pride tisti dan, bo videlo tistih par nemčurjev, koliko nas je. Avstrija nam še na misel ne pride, ker živimo lahko brez nje in nočemo, da bi nam Celovec še nadalje komandiral. Vprašajte naše stare mamice, za koga bodo glasovale! Razžalili jih boste, ker se pač samo ob sebi razume, da za Jugoslavijo, saj še nemško niti znajo ne. Včasih se pritepe odkod potuhnjeno kak nemški agitator, pa z dolgim nosom zopet odide. Tako je prišel pred kratkim neki železničar k naši kmetici ter jo nagovarjal, da naj glasuje za Avstrijo. Ta duševni revež s svojo prifrknjeno pametjo ni vedel drugega ko: če boste glasovali za Jugoslavijo, boste morali dajati fajmoštrom ves špeh in vsa jajca. Še otroci so se smejali tem neumnim trditvam še bolj neumnega železničarja.

V Šmarkežu je še par zagrizenih in zabitih nemčurjev, ki bi radi bili na vsak način Avstrijci. Upanje jih bo varalo. Tudi umirajoči upajo do zadnjega trenutka, da bodo še zdravi. Tako se godi tudi njim. Saj jim ne zamerimo. Slovenskih listov nočejo brati, nemških ne razumejo. Zato pa pridno hodijo v Velikovec po duševno hrano, k nemškim plačanim agitatorjem poslušat njihove čenče.

Pliberk. V ponedeljek zvečer je napadel upokojeni, 70 let stari železničar Schwabenig gospoda odvetnika dr. Sušnika. Pričakoval ga je pred stanovanjem. Zadal mu je s sekiro več ran na glavi, tako da so ga morali odnesti takoj v bolnišnico. Hudodelec se je nato v drvarnici obesil s telefonsko žico (dratom). Vzrok napada je bila izgubljena pravda. Dr. Sušnik je umrl.

Grebinj. V neki gostilni se je v nedeljo, dne 13. junija, ob priliki kmetškega tabora govorilo z uslužbenci nalašč samo nemško. Kaj bi storili v con B s takim gostilničarjem?

Vodovnica. Čisto brez vsega špasa pa pri nas tudi še ni. Na Jergovem kapsu nosi strašilo za zajce in vrane nemško zastavo. Zajci in vrane se ji že od daleč izogibljejo. Ko bodo Vobrjani zvedeli za to, bodo gotovo ponucali vse svoje fance za to koristno napravo.

Drveša vas. „Mi smo Svavejci, pa Korošci očmo bit“ tako trobi naša Stergarica ženkam. V zahvalo za to jo bodo postavili Avstrijci za predsednico koroške republike, ki jo bodo ustanovili nemčurji na grobu Avstrije. Od samega rešpektu pred Stergarico bo antantna komisija takoj razveljavila mirovno pogodbo, raztrgala Jugoslavijo in naredila iz nje veliko koroško republiko. Kadar pridejo člani celovške komisije v Pliberk, se bodo oglasili, pri njej kot prezidentinji in ji dali dovoljenje, da obesi vse „Svavejce, ki niso kärntnerisch g'sinnt“. (Fantje, šibo v roke! Ur.)

Prevalje. (Dalje). Pisalo se je tudi, da sva se z g. dr. Herbstom bratila, da sva s korožci trkala ter da se je vpilo „Heil“. Pričakoval sem od gospodov, ki so bili 2. maja v gostilni pri Niemcu in ki so sedeli blizu dr. Herbstu kot jaz, da bodo govorili resnico. Gori omenjeno očitjanje je popolnoma brez podlage. Družbe, ki se je tisti večer zbrala pri Niemcu, nisem bil jaz povabil. V družbi je bilo tudi nekaj oseb, ki niso v naši organizaciji in ki jih sploh nihče ni bil povabil. In zaradi nekaterih od teh se me je napadalo. Besede „Heil“ ni nihče izgovoril. In če bi se bila, bi bil jaz prvi, ki bi bil proti temu protestiral, kajti ta beseda znači za nas socialiste nemški nacjonalizem.

G. dr. Herbst se je v svojem govoru zahvalil Jugosl. soc. dem. stranki in ne meni, da se je zavzela za interniranje. Proti temu ne morem ničesar, ker sem tudi jaz član te stranke. G. dr. Herbst ni član naše stranke. Kaj da je, vedo drugi bolje ko jaz. Osebnim nimam proti njemu kakor tudi ne proti drugim Pliberčanom prav ničesar. Socialisti nismo nasprotni nobeni narodnosti kot taki, nasprotni smo le krivicam, ki bi se delale tej ali oni narodnosti.

Pred kratkim se nam je tudi očitalo, da smo zahtevali pri sodišču v Pliberku izpust g. Eberweina, češ, da je nedolžen. Ti gospodje pač dobro vedo, da smo šli k vodji okrajne sodnije g. dr. Kondu le po informacije, zavoljo česa so ga zaprli, ker njegova soproga tedaj še ni bila na jasnem, česa se ga dolži. G. dr. Konda je naši želji ustregel ter nam zagotovil nepristransko postopanje pri preiskavi, za kar smo mu zelo hvaležni. Zločinov pa ne more nobeden pameten človek odobravati, zato jih tudi mi ne moremo in ne smemo. Tudi mi smo prepričani, da ima le oblast pravico soditi in obsoditi. Zato se je tudi vse nadaljno postopanje v tem smislu od naše strani opustilo.

Odobravam realno politiko. Zato sem pa proti vsakemu hujškanju, najsi bo od ene ali druge strani, ker se s tem širi le sovraštvo med narodi, ki imajo pa vsi iste pravice do življenja. (Konec prihodnjic.)

Boroveljski okraj.

Bistrica v Rožu. (Lästige Ausländer.) Nemški uradniki vedno rovarijo in rogovilijo na Bistrici in po Rožu. Hujskajo domačine proti domačinom in spletkarijo. To so Johansen (Prajz), Schüller (češki Nemec), Pfeifer (nemški Štajerc) in nemškonacijonalni Hrvat Preradovitsch. Vprašamo okrajno glavarstvo in deželno vlado, kako dolgo bosta še pustila ljudi, ki nastopajo kakor stekli psi, nemir delati po Rožu! Izven nemškega Hrvata, ki naj gre na Hrvatsko (takih Hrvatov nočemo), so vsi „Ausländer“, „lästige Ausländer“. Če se naše oblasti ne ganejo, bomo pa mi Rožani

prišli in nagnali te „Ausländerje“ tja, kamor spadajo, v „Ausland“, da bo Kranjski industrijski družbi enkrat za vselej prešlo veselje nastavljanja take ljudi med nami. Dajte nam obljubljene slovenske uradnike, proč z nemškimi! Ne en mesec pred plebiscitom, takoj naj pridejo Slovenci! Rožani.

Št. Iij ob Dravi. Tudi pri nas se je ustanovilo Žensko društvo. Z veseljem gledamo, kako delujejo naše ženske. Na Binkošti je predavala ga. Kleinmayer—Čuček o pomenu ženske organizacije. V nedeljo, 13. t. m. pa so uprizorile igro „Pri gospodi“. Vse igralke so rešile vloge prav dobro. V kratkem mislijo uprizoriti novo igro. Mi vstajamo in gremo naprej!

Njegovo kr. Vis. Prestolonaslednik Regent Aleksander pride v Maribor na praznik sv. Petra in Pavla (okrog 11. ure dop.) Korošci, pohitimo ta dan v Maribor, da pozdravimo vladarja, ki je kri naše krvi!

2 srnjaka, stara blizu leto dni, proda Klara Lützelshwab, Železna Kapla.

Ženitvena ponudba. Dva mlada gospoda se želita v svrhu poznejše ženitve seznaniti z izobraženima gospodičnima čiste preteklosti. Na premoženje se ne gleda, pač pa na pridnost in poštenost. Starost 17—25 let. Resne ponudbe pod „Mlado življenje“ in „Pridno dekle“, poštneležece Pliberk.

Koncert-harmoniko dobro ohranjeno proda po ceni Marka Plešivnik. Šmihel pri Pliberku.

Mlad sedlarski pomočnik išče službe. Naslov pove upravništvo.

Proda se

1200 m³ stoječega mešanega iglastega lesa, ki se nahaja na posestvu Davida Egger v Dobajni pri Hodišah nad Hodiškim jezerom na Koroškem.

Pismene ponudbe je vložiti na upravo posestva Davida Egger, Inž. Mirko Šušteršič v Rožeku, Koroška, do 25. junija t. l. Natančna pojasnila daje imenovani upravitelj.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmla, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola, da krmo popolnoma prebavi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 30:50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Razglas.

Podpisanec naznanjam, da sem otvoril v Velikovcu moderno urejeno norišnico (nornhavs). Ker je prostora samo za kakih 1000 oseb, se sprejemajo samo taki bolniki, ki trpijo na boleznih avstromania acuta, to so namreč tisti norci, ki mislijo glasovati za spufano Avstrijo.

Velikovec, 21. junija 1920.

Pavliha.

Na državnem učiteljskem v Velikovcu

se vršijo sprejemni izpiti za prvi letnik dne 2. julija 1920. Začetek ob osmih dopoldne. Vpisovanje se vrši 1. julija od 10. do 12. ure. Učenci in učenke pa se lahko oglasijo tudi že 30. junija 1920. Učenci in učenke, ki žele vstopiti v 1. letnik, morajo biti ob začetku šolskega leta 15 let stari, telesno sposobni in нравno nepokvarjeni. Višji šolski svet lahko dovoli, da se sprejmejo učenci, ki so 14½ leta stari. K vpisovanju se mora prinesiti seboj: 1. krstni list, 2. zadnje šolsko izpričevalo, 3. uradno izpričevalo o telesni sposobnosti,

ki ga izda okrajni ali distriktni zdravnik. Sprejemni izpit obsega: veronauk, slovenščino, zemljepisje in zgodovino, naravoslovje, prirodoznanje, računstvo, geometrijo in telovadbo za dečke. Izkazati se morajo, da imajo posluh za petje. Učenke morajo predložiti tudi nekaj ročnih del, ki so jih same izgotovile. Iz slovenščine in računstva se vrši pismena in ustmena skušnja, iz drugih predmetov samo ustmena. Zahteva se snov 3. razreda meščanske šole.

Na državni gimnaziji v Velikovcu

se vršijo sprejemni izpiti v poletnem terminu za prvi razred dne 1. julija 1920. Vpisovanje se vrši 30. junija dopoldne in 1. julija od 8. do 9. ure dopoldne. Prispevek za učila in mladinske igre znaša 12 K. Učenci se naj oglasijo v spremstvu starišev ali njih namestnikov. Predloži se krstni list in zadnje šolsko izpričevalo. Starost najmanj 10 let, dovršenih do konca leta 1920.

Dne 27. t. m. vsi na shod v Bistrico v Rožu!

Kdo da v najem pekarijo ali gostilno?
Pripravljen sem tudi otvoriti na novo pekarijo v kakem večjem kraju na Slov. Koroškem. Ponudbe na Narodni svet, Velikovec.

Ženitvena ponudba. Čedno kmetsko dekle, ki ima lepo, malo posestvo v bližini Velikovec, se želi seznaniti v svrhu ženitve s poštenim rokodelcem. Ponudbe na upravo „Koroška“ pod „Sreča“.

Proda se lep, trileten žrebec pingavske pasme. Naslov v upravništvu.

Izvrstne klobase (kranjske, braunschweigerce i dr.) in prekajeno meso se dobi po najnižjih cenah pri Karlu Pilth, Velikovec, Zg. poštna ulica.

Kuharico, dobro in pošteno, staro 30—45 let — mesečna plača 100 K, išče orožniška postaja Majernik ob Vrbskem jez., p. Vetrinje. Ponudbe na upravo „Koroška“.

Pozor trgovci! Miroslav Nabergoj, Maribor
Gosposka ulica 14, uhod Tkalska ulica (Webergasse)
zaloga manufakturnega blaga.

Velik izbor batista, cefirja, platna za srajce in rjuhe, sukanca, bombaževine, nogavice itd.

Tovarniške cene.

Samo na debelo!

Direkten uvoz.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od ½ 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.

Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno.